

פסח, דן

דן (דני), בן חנה וחיים, נולד ברחובות ביום ט"ז באדר א' תש"ו (17.2.1946), הוא יום התקפת כוחות ה"הגנה" על משטרת שרונה. הוריו, חיים וחנה, מפעילי התנועה הציונית בצ'כיה, נמלטו משם עם פלישת הנאצים והגיעו לארץ כעולים "לא חוקיים". לאחר שנות טלטולים בנו את ביתם ברמת-חן, שליד רמת-גן. ילדותם של דני ואחיו עמוס – הגדול ממנו בשש שנים – עברה עליהם בעיקר במקום זה. דני היה תמיר ונאה במיוחד, גם בילדותו וגם בבגרותו. את לימודיו היסודיים עשה בבית-הספר היסודי ברמת-חן. כבר בעודו ילד הצטיין באותן תכונות יסוד שאיפיינוהו כמבוגר: רגש אחריות לגבי כל משימה, גם כזו שהוטלה עליו וגם כזו שהאמין בנחיצותה; אהבה ומסירות לזולת; מעורבות במתרחש סביבו – בחוג המשפחה, בקרב חבריו, ובחברה הישראלית בכלל; סקרנות שבעטייה הרבה מאוד לקרוא חומר בנושאים שונים, והכישרון ליישם את הידע שרכש לצורך הבנת המתרחש סביבו יום יום. הייתה בו חדות-חיים ויכולת ליהנות מדברים גשמיים ורוחניים; חוש הומור וכישרון חיקוי, שגרמו הנאה ושמחה רבה לו ולזולת. כמבוגר נשתלבו בנפשו בהרמוניה נפלאה, עוצמה וחוזק עם הרבה רון ועדינות, רצינות עם חוש הומור, ביישנות והסתגרות עם נכונות "להתפרק" בחברה. ייתכן שבזכות מזיגה זו השפיע מאוד על חבריו, ולכן כוח מנהיגותו ניכר היטב כבר מילדותו. בשנת 1960 החל דני ללמוד בבית-הספר התיכון על-שם בליך ברמת-גן. באותה תקופה היה פעיל בתנועת "הצופים" והיה ממייסדי שבט הצופים ברמת-חן וראש השבט. הוא הקדיש עניין רב למוסיקה ולידיעת הארץ, היה חבר במועדון הקליעה של הגדנ"ע וסיים קורס מ"כים במסגרת הגדנ"ע. בשנת 1962 הגשים את משאת נפשו ועבר לפנימייה הצבאית שליד בית-הספר הריאלי בחיפה. את לימודיו התיכוניים סיים כחניך המצטיין של מחזורו.

דן גויס לצה"ל בראשית אוקטובר 1965 והוצב לחיל השריון. במסגרת שירותו עבר סדרת קורסים במקצועות השריון, לרבות קורס מ"כ רובאי וקורס צניחה. בזכות הישגיו הטובים נשלח כעבור זמן לקורס קצינים ואחר כך השתלם בקורס לקציני שריון ובקורס למ"כים שריון. בחוות דעת של מפקדיו עליו נאמר: "קצין מצטיין, יעיל, מסור ואחראי, מקובל ואהוב מאוד על פקודיו, הישגיו בעבודה גבוהים. הוא משקיע מאמץ ורצון רבים כדי לבצע את משימותיו, הוא בעל מרץ ואמביציה, מוכשר ופיקח, מהיר תפישה ובעל יכולת הסתגלות, אמיץ, עירני, אחראי מאוד ובעל יזמה, מהימן ולויאלי". במסגרת שירותו שירת כקצין בתפקידי פיקוד ומטה שונים, והגיע לדרגת סרן לאחר ששירת במשך שנתיים בשירות הקבע. בזכות הישגיו המצוינים

הפצירו בו מפקדיו שימשיך לשרת בצבא הקבע ויקשור את עתידו בצבא. אבל דני רצה ללמוד ולהרחיב את אופקיו.

בראשית אוקטובר 1970 השתחרר דני מהשירות הצבאי והלך ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים. תחילה למד במכינה הקדם אקדמית, ואחר-כך בפקולטה למדעי החברה, בחוגים למדעי המדינה ולסוציולוגיה. בספטמבר 1970 נשא לאישה את חברתו נירית, ובאוגוסט 1972 נולד בנם בכורם איתי. למרות הנאתו הגדולה מהלימודים ואושרו הרב בחיק משפחתו הקטנה, הרגיש כי אינו עושה די בדאגו רק לעתידו שלו. הוא ניסה לקשור את עבודותיו לפרנסת משפחתו עם הגשמת ערכיו – היה מדריך גדנ"ע ומרכז שבט צופי בית הכרם, אך גם באלה לא הסתפק. לאחר לבטים קשים החליט בשלהי 1972 – השנה השנייה ללימודיו – לחזור לשרת בצבא. היה לו קשה מאוד להיות רחוק ממשפחתו, אך הוא האמין שתפקיד זה צריכים למלא דווקא אנשים שבחרו בכך מתוך רצונם החופשי ומתוך הכרה מלאה בחובה המוטלת עליהם, ובהבנה עמוקה את מי הם משרתים. את שנת לימודיו השלישית עשה כאיש צה"ל. הייתה זו שנה לא עמוסה ביותר, והיה לו זמן להקדיש למשפחתו ולעסוק בדברים שאהב. לשירות פעיל ממש, חזר חודשיים לפני שפרצה המלחמה. הוא חזר לצבא כסגן מפקד גדוד שריון סדיר, בדרגת רב-סרן. ערב יום הכיפורים עלה עם יחידתו לרמת-הגולן. בבוקרו של יום ראשון, י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), הוא היום השני למלחמה, עלה דני לבדו לנפת, לאחר שהצליח לפרוץ בטנק יחיד את הכיתור בתל-סאקי, ולרדת מהרמה. בנפת התרכזו טנקים ספורים, שרידי כוחות שונים. הוא נטל את הפיקוד על כשישה טנקים ויצא לציר הנפט כדי להגן על נפת, על גשר בנות יעקב ועל בקעת הירדן. בקרבות הבלימה הקשים האלו נפגע ונפל. הוא הובא למנוחת-עולמים בחלקה הצבאית של בית-העלמין בקרית-שאול. השאיר אחריו אישה, בן ובת, הורים ואח. בתו דנה נולדה שישה חודשים לאחר מותו.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב שר הביטחון דאז, משה דיין: "דן הוגדר כקצין יעיל, מסור, אחראי, מקובל ואהוד".

לזכרו ניטעה חורשה ביערות הקרן הקיימת לישראל באזור מודיעין, כן פורסמה רשימה לזכרו בספר "נוכח", שיצא לאור מטעם האוניברסיטה העברית בירושלים.

דן בן חיים וחנה פסח הי"ד

נפל ברמת הגולן

נולד : ט"ז אדר א' תש"ו (17.2.1946)

נפל : י"א תשרי תשל"ד (7.10.1973)

דן נולד ברחובות להוריו אשר עלו ארצה מצ'כיה, שם נמנו על פעילי התנועה הציונית.

גדל ברמת-חן (שליד רמת-גן) ומילדותו בלט באהבה ומסירות לזולת ; ובתכונת כושר מנהיגות ובעל רגש אחריות מפותח.

בשנת 1962 עבר לפנימיה הצבאית וסיים (1965) כחניך מצטיין של המחזור. באותה שנה התגייס לצה"ל, שרת בחיל השריון ונטל חלק ב"מלחמת ששת-הימים" — בכיבוש הגדה והפריצה לרמת הגולן, במבצע סמוע וכראמה ובמלחמת ההתשה בסיני.

עם שחרורו מהצבא (1970) בדרגת סרן, פנה ללימודים באוני-ברסיטה העברית בירושלים (הפקולטה למדעי המדינה).

עם תום השנה השנייה ללימודיו, החליט לחזור לשרות הצבאי. שרת כסמג"ד בגדוד שריון סדיר בדרגת רס"ן. ערב יום הכיפורים הועבר גדודו לרמת-הגולן. למחרת יום הכיפורים (י"א בתשרי) נפל דני כשהוא מפקד על אחד משלושת הכוחות האחרונים, מתי מעט, שהגנו על ציר הנפט בקרבות הבלימה. הוא עלה לנאפח, לאחר שהצליח לפרוץ בטנק בודד את הכיתור בתל סאקי, ולרדת מהרמה. בנאפח התרכזו טנקים בודדים. דני נוטל את הפיקוד על ששה מהם ויוצא לציר הנפט להגן בגופו על נאפח, גשר בנות יעקב ובקעת הירדן. הותיר אחריו רעייה, בן, ובת אשר נולדה חודשים ספורים לאחר נפילתו בקרב ונקרא שמה בישראל דנה — על שם אביה, הי"ד.